

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139964927376/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

3.

Velan! vi veed, hvorhen
Den korte Vej os leder.
Vi vente ham igjen,
Som os et Sted bereder.
Vi gaær nu giennem Moser, 60
Nu Haver fuld' af Roser,
Alt lige meget, naar
Vor Drift til Himlen gaær.

Nr. 329. - XXXXVI.

1.

Vor Klippe vi slippe umuelig,
Førend os Hielpen er sendt;
Lad være, vi ere uduelig',
Hvilket er noksom bekiendt.
Begiære vi meere, vort Hoved,
End Naade, som baade er lovet,
Og dyre og suure fortient?
Vor Klippe &c. &c.

2.

Hvor skulde det huldeste Hierte
Bøje den Fattiges Ret,
Førjage den Svage i Smerte,
Glemme hans Taurer saa let?

Nr. 329 — XXXXVI. 1, 5: *vij ej*, forslag af Hans Brix, uødvendig rettelser. 1, 7: Spørgsmålstegnet efter *fortient* er tilføjet i svarvarende udgave.

3, 3: *vi vente hør* [*gien*] om med tanken på den yderste dag (se nr. 19, 6, 1 f. g.; 258, 1, 12) eller på døden, får stå heng; måske har det ikke engang stået klart for digteren selv, hos hvem begge former for det kristne håb var levende. — 3, 3-4: Joh. 14, 2-3: *Jeg går bort at berede eder sted, og når jeg ... får beredt eder sted, kommer jeg igen og vil tage eder til mig*. — 3, 5-6: *aa ... nu* snart ... snart. — 3, 8: *Drift* mindre tilskyndelse.

Nr. 329 — XXXXVI. Original. — 1, 1: *vor Klippe* om Herren, Sl. 18, 3; 19, 15; 28, 1; 31, 4 m. fl. — 1, 3: *lad os* selv om. — 1, 5-7: Spørgsmålet rettes til Kristus (*vort Hoved*, Ef. 5, 23); det skal vise, at hvad vi begærer, ikke er noget forsmædt, men kun *Naade*; idet der henvises til, at denne både er lovet os og af Kristus fortjent til os. — 1, 7: *dyre, suure* dyrt, surt. — 2, 1: *det huldeste Hierte* Jesu hjerte; *huld* mild, kærlig. — 2, 2: *bøje den Fattiges Ret*; hindre ham fra at opnå, hvad der er hans ret, 2. Mos. 23, 6. — 2, 3: *i Smerte* i hans (den fattiges) smerte.

Du lover. Vi vover at vinde.
Du suer det. Vi troer det at finde.
Og dertil vi holde os tet.
Hvor skulde &c. &c.

61

Nr. 330. - XXXXVII.

1.

Som Kjøbte og Døbte vi bære
Sønne- det skønneste Navn.
Hvad vilde os spille den sære
Lykke og Smykke og Gavn?
Hvi mukker og pukker den Drage,
Os truer, som Fluere, at jage,
Og sprede Guds Hvede, som Avn?
Som Kjøbte &c. &c.

2.

Vi træde med Glæde paa Skandsen.
Fangen er Slangen hans Vold,
I Møje for Øje os Krandsen
Blinker og vinker saa bold.
Du mindes, den Qvindes Sæd voved'
At knekke og brekke dit Hoved.
Og dette vi sette til Skiold.
Vi træde &c. &c.

2, 5-7: Tanken er, at med Tilhold i Herrens løfte og ed vover vi os fremad og stoler på at skulle nå målet. — 2, 5: *vinde*] sejre. — 2, 6: *suer*] svor, Hebr. 6, 13-18, jfr. nr. 337, 1, 3-6; *det*] at vi skal blive frelst; *troer*] i den religiøse betydning om tillidstald forvisning.

Nr. 330 — XXXXVII. Original. — 1, 1: *Kjøbte*] 1. Kor. 6, 20; 7, 23. — 1, 2: det skønneste navn, nemlig sønnesønnen, 2. Kor. 6, 18; Gal. 4, 6-7. — 1, 3-4: *hvad vilde os spille den . . . Lykke*] hvad ville kunne forspilte el. berøve os den lykke? — 1, 3: *sære*] særlige, forunderlige. — 1, 5: *mukker*] giver ondts sig, gør indveendinger; *pukker*] hoverer; *den Drage*] djævelen, Joh. Åb. 12, 9. — 1, 7: *Guds Hvede*] Guds barn, Mt. 13, 24 flg. 37 flg.; Lk. 22, 31; *Avn*] avner. — 2, 2: *Slangen hans*] slangeens; *Vold*] vel magt = *vælde* i 3, 6. — 2, 3: i *Møje*] når vi liden møje; *Krandsen*] sejrskransen, kronens, 2. Tim. 4, 8; 1. Pet. 5, 4; Joh. Åb. 2, 10; 3, 11. — 2, 4: *bold*] hurtig, skøn. — 2, 5: *du mindes*] konjunktiv, henvendt til slangen; husk på*, *den Qvindes Sæd*] Evas efterkommer, Kristus, 1. Mos. 3, 15.